

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 12. oktobra 2022 *

„Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Korespondenca Komisije z družbo AstraZeneca in nemškimi organi o količinah in rokih za dobavo cepiv proti covidu-19 – Izjema v zvezi z varstvom sodnih postopkov – Dokumenti, predloženi v okviru sodnega postopka, ki je bil ob sprejetju sklepa o zavrnitvi dostopa do njih končan – Izjema v zvezi z varstvom zasebnosti in integritete posameznika – Izjema v zvezi z varstvom poslovnih interesov tretje stranke“

V zadevi T-524/21,

Hans-Wilhelm Saure, stanujoč v Berlinu (Nemčija), ki ga zastopa C. Partsch, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo G. Gattinara, K. Herrmann in A. Spina, agenti,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

ob posvetovanju v sestavi J. Senningsen (poročevalec), predsednik, C. Mac Eochaidh in J. Laitenberger, sodnika,

sodna tajnica: S. Jund, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 12. julija 2022

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo¹

- 1 Tožeča stranka Hans-Wilhelm Saure s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti, prvič, sklepa Komisije C(2021) 5327 final z dne 13. julija 2021 o zavrnitvi potrdilne prošnje za dostop do nekaterih dokumentov (v nadaljevanju: prvi izpodbijani sklep) in, drugič, sklepa Komisije C(2022) 870 final z dne 7. februarja 2022 o zavrnitvi dostopa do nekaterih dokumentov (v nadaljevanju: drugi izpodbijani sklep).

Dejansko stanje

- 2 Tožeča stranka je novinar, zaposlen pri nemškem dnevniku *Bild*.
- 3 Z dopisom z dne 29. januarja 2021 je tožeča stranka Evropsko komisijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) zaprosila za dostop do kopij njene celotne korespondence, prvič, z družbo AstraZeneca plc oziroma njenimi hčerinskimi družbami in, drugič, z zveznim kanclerstvom Zvezne republike Nemčije oziroma zveznim ministrstvom za zdravje te države članice glede te družbe in njenih hčerinskih družb od 1. aprila 2020, zlasti v zvezi s količinami in roki za dobavo cepiv proti covidu-19, ki jih je ponudila navedena družba. Ta prošnja je bila 1. februarja 2021 registrirana pod referenčno številko GESTDEM 2021/0550.
- 4 Ker tožeča stranka od Komisije ni prejela nobenega odgovora v roku iz člena 7(1) Uredbe št. 1049/2001, podaljšanim v skladu z odstavkom 3 te določbe, je 16. marca 2021 nanjo naslovila potrdilno prošnjo.
- 5 Istega dne so službe Komisije potrdile prejem potrdilne prošnje. Te službe so 9. aprila 2021, to je ob izteku roka za obravnavo te prošnje, tožečo stranko obvestile, da se prošnja še vedno obravnava in da je bil rok podaljšan do 30. aprila 2021, to je do izteka dodatnih petnajstih delovnih dni iz člena 8(2) Uredbe št. 1049/2001.
- 6 Evropska unija, ki jo je zastopala Komisija, je 23. aprila 2021 pri Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini, Belgija) sprožila sodni postopek proti družbi AstraZeneca v zvezi z izpolnitvijo vnaprejšnjega dogovora o nabavi, sklenjenega z njo.
- 7 Službe Komisije so 30. aprila 2021 tožečo stranko vnovič obvestile, da na potrdilno prošnjo ne bo mogoče odgovoriti v določenem roku, in napovedale, da bodo storile vse, kar je v njihovi moči, da bi ji odgovorile v najkrajšem možnem času. Ker na ta dan ni bilo odgovora na potrdilno prošnjo, je na podlagi člena 8(3) Uredbe št. 1049/2001 prišlo do implicitne negativne odločbe o zahtevanih dokumentih, zoper katero je tožeča stranka vložila ničnostno tožbo, vpisano pod opravilno številko zadeve T-232/21, ki je bila s sklepom z dne 18. marca 2022, Saure/Komisija (T-232/21, neobjavljen, EU:T:2022:165), zavržena.
- 8 S sklepom z dne 18. junija 2021 je sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, v okviru sodnega postopka med Unijo in družbo AstraZeneca zadnjenavedeni naložil, da mora državam članicam Unije dobaviti 50 milijonov dodatnih odmerkov cepiva v skladu z zavezujočim časovnim razporedom, sicer ji bo naložena denarna kazen.

¹ Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

- 9 Generalna sekretarka Komisije je 13. julija 2021 v odgovor na potrdilno prošnjo z dne 16. marca 2021 sprejela prvi izpodbijani sklep. V tem sklepu so bili zlasti opredeljeni razni dokumenti in navedeno je bilo, da je treba dostop do teh dokumentov zavrniti, ker so zajeti z izjemo v zvezi z varstvom sodnih postopkov, določeno v členu 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001, ob upoštevanju, da je pred tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini) potekal tak postopek.
- 10 Komisija je 3. septembra 2021 v sporočilu za medije navedla, da sta Unija in družba AstraZeneca sklenili dogovor, s katerim je bil med drugim končan spor pred tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini). To sodišče je umik tožbe potrdilo v sodbi z dne 15. oktobra 2021.
- 11 Generalna sekretarka Komisije je 7. februarja 2022 ob upoštevanju, da je bil ta sodni postopek končan, po ponovni preučitvi potrdilne prošnje z dne 16. marca 2021 na podlagi člena 4(7) Uredbe št. 1049/2001 sprejela drugi izpodbijani sklep, iz katerega izhaja, da ta nadomesti prvi izpodbijani sklep.
- 12 Prvič, Komisija je navedla, da se izjema v zvezi z varstvom sodnih postopkov uporablja za vse naslednje dokumente:
 - priloga k ponudbi, ki jo je predložila družba AstraZeneca (v nadaljevanju: dokument št. 1.2);
 - dokument z dne 12. junija 2020, ki je bil izmenjan med družbo AstraZeneca in vladami več držav članic za pogajanja in sklenitev pogodbe o financiranju (v nadaljevanju: dokument št. 2);
 - osnutek pogodbe o financiranju, ki ga je družba AstraZeneca 24. junija 2020 poslala vladam več držav članic (v nadaljevanju: dokument št. 3);
 - dokument z dne 20. novembra 2020 o plačilu drugega obroka, določenega z vnaprejšnjim dogovorom o nabavi, sklenjenim z družbo AstraZeneca (v nadaljevanju: dokument št. 5);
 - predstavitev, ki jih je družba AstraZeneca uporabila na sejah usmerjevalnega odbora 4. decembra 2020, 22. januarja, 1., 11., 19. in 23. februarja ter 11. marca 2021 (v nadaljevanju: dokument št. 6);
 - predstavitev, ki jo je družba AstraZeneca uporabila na seji 7. decembra 2020 (v nadaljevanju: dokument št. 7);
 - predstavitev, ki jo je družba AstraZeneca uporabila na seji 19. januarja 2021 (v nadaljevanju: dokument št. 8);
 - dokument v zvezi z datumi dobave cepiv (v nadaljevanju: dokument št. 9), skupaj s petimi prilogami (v nadaljevanju: dokumenti št. od 9.1 do 9.5);
 - predstavitev, ki jo je družba AstraZeneca uporabila na seji usmerjevalnega odbora 25. januarja 2021 (v nadaljevanju: dokument št. 10).
- 13 Poleg tega je Komisija na podlagi izjeme v zvezi z varstvom sodnih postopkov delno zavrnila dostop do elektronskih sporočil, ki sta si jih Komisija in družba AstraZeneca izmenjali 27. julija 2020 (v nadaljevanju: dokument št. 11).

- 14 Drugič, Komisija je na podlagi izjeme v zvezi z varstvom zasebnosti in integritete posameznika, določene v členu 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, delno zavrnila dostop do nekaterih dokumentov, v katerih je prikrila osebne podatke predstavnikov družbe AstraZeneca in članov osebja Komisije, ki ne zasedajo višjih vodstvenih položajev. Gre za te dokumente:
- elektronsko sporočilo, poslano Komisiji, ki je vsebovalo ponudbo družbe AstraZeneca (v nadaljevanju: dokument št. 1.1);
 - elektronska sporočila, ki so si jih med 2. in 13. julijem 2020 izmenjale družba AstraZeneca, Komisija in nemška vlada (v nadaljevanju: dokument št. 4);
 - dokument št. 11;
 - vnaprejšnji dogovor o nabavi, ki sta ga družba AstraZeneca in Komisija sklenili 27. avgusta 2020 (v nadaljevanju: dokument št. 12).
- 15 Tretjič, Komisija je navedla, da je na podlagi izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov iz člena 4(2), prva alinea, Uredbe št. 1049/2001 utemeljeno, da se za te dokumente odobri samo delni dostop:
- zapisniki sej usmerjevalnega odbora z dne 4. decembra 2020, 22. januarja, 1., 11., 19. in 23. februarja ter 11. marca 2021 (v nadaljevanju: dokumenti št. od 6.1 do 6.6);
 - dokument št. 12.
- 16 Ob upoštevanju, da je za dokument, ki vsebuje ponudbo družbe AstraZeneca (v nadaljevanju: dokument št. 1), veljala splošna domneva zaupnosti na podlagi izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov, je Komisija zavrnila tudi dostop do navedenega dokumenta v celoti.
- 17 Četrtrič, Komisija je odobrila popoln dostop do obeh prilog k dokumentu št. 11.

Predlogi strank

- 18 Tožeča stranka v tožbi Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- prvi izpodbijani sklep razglasi za ničen;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 19 Tožeča stranka v predlogu za ustavitev postopka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- ugotovi, da je treba postopek s tožbo ustaviti;
 - odredi, da vsaka stranka nosi svoje stroške.
- 20 Tožeča stranka v vlogi za prilagoditev tožbe Splošnemu sodišču predlaga, naj razglasi ničnost drugega izpodbijanega sklepa.

- 21 Komisija v odgovoru na vlogo za prilagoditev tožbe Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo, kot je bila prilagojena, zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

[...]

Predlogi za razglasitev ničnosti drugega izpodbijanega sklepa

- 28 Tožeča stranka v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti drugega izpodbijanega sklepa navaja tri tožbene razloge, ki se nanašajo na neuporabo treh izjem, na katere se je Komisija sklicevala, da bi upravičila zavrnitev dostopa do zahtevanih dokumentov.

Prvi tožbeni razlog: neuporaba člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001

- 29 Tožeča stranka trdi, da se izjema v zvezi z varstvom sodnih postopkov uporablja le, dokler spor poteka pred sodiščem. Ker je bil postopek pred tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini) končan, naj razkritje zahtevanih dokumentov ne bi več moglo ogroziti nobenega sodnega postopka v smislu člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001. Tožeča stranka poleg tega trdi, da člen 871a belgijskega code judiciaire (zakonik o sodiščih) ne dovoljuje odstopanja od jasnega besedila tega člena.
- 30 Komisija trdi, da se izjema v zvezi z varstvom sodnih postopkov v obravnavanem primeru tudi po koncu sodnega postopka še vedno uporablja za nekatere dokumente, predložene v okviru navedenega postopka. Meni, da je bila zavrnitev dostopa do zadevnih dokumentov nujna za to, da je bilo med drugim zagotovljeno spoštovanje integritete sodnega postopka.
- 31 Komisija se sklicuje tudi na svojo obveznost lojalnega sodelovanja s pravosodnimi organi, zaradi katere naj ne bi smela razkriti nekaterih dokumentov, ki so bili predloženi med tem postopkom in ki so v skladu s členom 871a belgijskega zakonika o sodiščih opredeljeni kot zaupni.
- 32 Poleg tega naj se tožeča stranka ne bi sklicevala na noben javni interes, ki bi upravičeval razkritje teh dokumentov javnosti.
- 33 V skladu s členom 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje ogrozilo varstvo sodnih postopkov in pravnih nasvetov, razen če za razkritje zadevnega dokumenta ne prevlada javni interes.
- 34 Poleg tega v skladu s prvim stavkom člena 4(7) Uredbe št. 1049/2001 izjeme iz odstavkov od 1 do 3 veljajo le za obdobje, v katerem je varstvo utemeljeno z vsebino dokumenta.

- 35 Iz tega izhaja, da je uporaba izjeme iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 nujno časovno omejena, saj nasprotuje razkritju dokumentov samo, dokler še naprej obstaja tveganje, da bi bil sodni postopek glede na vsebino dokumentov ogrožen (glej v tem smislu sodbo z dne 6. februarja 2020, *Compañía de Tranvías de la Coruña/Komisija*, T-485/18, EU:T:2020:35, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 36 V skladu s sodno prakso je varstvo teh postopkov utemeljeno z nujnostjo zagotovitve spoštovanja načela enakosti orožij in učinkovitega izvajanja sodne oblasti (glej v tem smislu sodbo z dne 21. septembra 2010, *Švedska in drugi/API in Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P in C-532/07 P, EU:C:2010:541, točka 85).
- 37 V zvezi s spoštovanjem načela enakosti orožij je bilo med drugim presojeno, da če mora biti vsebina dokumentov, iz katere je razvidno stališče institucije v sporu, predmet javne razprave, lahko kritike teh dokumentov neupravičeno vplivajo na stališče, ki ga zagovarja institucija pred zadevnimi sodišči (glej sodbo z dne 6. februarja 2020, *Compañía de Tranvías de la Coruña/Komisija*, T-485/18, EU:T:2020:35, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 38 V zvezi z učinkovitim izvajanjem sodne oblasti in integriteto sodnega postopka se izključitev sodne dejavnosti s področja uporabe pravice do dostopa do dokumentov utemeljuje glede na nujnost, da se med celotnim sodnim postopkom zagotovi nemotenost razprav med strankami in posvetovanj zadevnega sodišča o zadevi, ki poteka pred njim, brez zunanjih pritiskov na sodno dejavnost (glej sodbo z dne 6. februarja 2020, *Compañía de Tranvías de la Coruña/Komisija*, T-485/18, EU:T:2020:35, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 39 V obravnavani zadevi je treba navesti, da se dokumenti, do katerih je Komisija zavrnila dostop, nanašajo na količine in dobavo cepiv, ki jih je proizvedla družba AstraZeneca, in da gre za dokumente, ki jih je ta institucija imela pred 16. marcem 2021, ko je tožeča stranka vložila potrdilno prošnjo za dostop.
- 40 Ti dokumenti so bili predloženi šele pozneje v okviru sodnega postopka, ki je bil začel 23. aprila 2021 pri tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini) v zvezi z dobavo cepiv na podlagi vnaprejšnjega dogovora o nabavi, sklenjenega z družbo AstraZeneca. Navedeni postopek se je končal 15. oktobra 2021, ko je nacionalno sodišče potrdilo umik tožbe, s čimer je bil ta postopek dokončno ustavljen.
- 41 Zato je bil sodni postopek, ki bi lahko upravičil uporabo izjeme v zvezi z varstvom navedenih postopkov, ob sprejetju drugega izpodbijanega sklepa 7. februarja 2022 končan.
- 42 V tem okviru je treba opozoriti, da je dokument, ki ni bil sestavljen v okviru konkretnega sodnega postopka, sicer mogoče varovati na podlagi izjeme iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001, če je bil na dan, ko je bilo odgovorjeno na prošnjo za dostop, predložen v okviru takega sodnega postopka (sodba z dne 29. oktobra 2020, *Intercept Pharma in Intercept Pharmaceuticals/EMA*, C-576/19 P, EU:C:2020:873, točka 48).
- 43 Vendar po eni strani iz široke opredelitve pojma „dokument“, kot jo vsebuje člen 3(a) Uredbe št. 1049/2001, ter iz formulacije in samega obstoja izjeme, ki se nanaša na varstvo sodnih postopkov, izhaja, da zakonodajalec Unije ni želel izključiti sodelovanja institucij v sodnih postopkih iz pravice državljanov do dostopa, temveč da je za to določil, da te institucije zavrnejo

razkritje dokumentov v zvezi s sodnim postopkom, če bi lahko tako razkritje ogrozilo postopek, na katerega se ti dokumenti nanašajo (glej sodbo z dne 27. februarja 2015, Breyer/Komisija, T-188/12, EU:T:2015:124, točka 43 in navedena sodna praksa).

- 44 Po drugi strani pa iz prvega stavka člena 4(7) Uredbe št. 1049/2001 izhaja, da je za ugotovitev, ali za dokument velja ena od izjem od pravice dostopa do dokumentov iz odstavkov od 1 do 3 tega člena, pomembna le vsebina zahtevanega dokumenta (sodba z dne 29. oktobra 2020, Intercept Pharma in Intercept Pharmaceuticals/EMA, C-576/19 P, EU:C:2020:873, točka 36).
- 45 Iz točk 43 in 44 zgoraj izhaja, da okoliščina, da je bil dokument predložen v okviru sodnega postopka, pomeni le, da je tak dokument mogoče varovati z izjemo iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001, kar je treba preveriti ob upoštevanju vsebine tega dokumenta v skladu s členom 4(7) Uredbe št. 1049/2001.
- 46 Povedano drugače, pri presoji, ali izjema, ki se nanaša na varstvo sodnih postopkov, po koncu teh postopkov ni mogla več upravičiti zavrnitve dostopa do spornih dokumentov, kot trdi tožeča stranka, je treba preveriti, ali je Komisija glede na vsebino teh dokumentov dokazala, da bi njihovo razkritje še vedno ogrožalo tak postopek.
- 47 V obravnavanem primeru pa Komisija ni pojasnila, kako naj bi dostop do zadevnih dokumentov glede na njihovo vsebino lahko še naprej konkretno in dejansko ogrožal sodni postopek, ki je bil ob sprejetju sklepa o zavrnitvi dostopa do njih končan.
- 48 Ker takega pojasnila, ki bi izhajalo iz konkretne preučitve vsebine spornih dokumentov, ni, tožeča stranka torej upravičeno v bistvu trdi, da razkritje dokumenta, predloženega v okviru zadevnega sodnega postopka, ne more več ogroziti sodne dejavnosti nacionalnega sodišča, pri katerem je bila vložena tožba, saj je ta dejavnost po koncu postopka zaključena. V takih okoliščinah tako razkritje prav tako načeloma ne more več ogroziti obrambe avtorja navedenega dokumenta in s tem posegati v načelo enakosti orožij, kot je Komisija priznala na obravnavi, na kateri se je osredotočila na nujnost zagotovitve spoštovanja integritete sodnega postopka. V zvezi z zadnjenavedenim pa je treba tudi ugotoviti, da so razprave med strankami in posvetovanja zadevnega sodišča o obravnavani zadevi po koncu postopka lahko potekali povsem nemoteno, brez kakršnih koli zunanjih pritiskov na sodno dejavnost.
- 49 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s točko 132 sodbe z dne 21. septembra 2010, Švedska in drugi/API in Komisija (C-514/07 P, C-528/07 P in C-532/07 P, EU:C:2010:541), na katero se je Komisija sklicevala na obravnavi. V tej zadevi je Sodišče namreč razsodilo, da lahko institucija zavrne dostop do vlog, pripravljenih v okviru končanega sodnega postopka, če se po preučitvi vsebine teh vlog izkaže, da vsebujejo argumente, ki se uporabljajo v utemeljitev pravnega stališča, ki ga ta institucija zastopa v drugih podobnih sodnih postopkih, ki še potekajo. V takem primeru ni mogoče izključiti, da bi razkritje teh vlog ogrozilo zadnjenavedeni postopek.
- 50 V obravnavani zadevi pa ob sprejetju drugega izpodbijanega sklepa ni bil v teku noben drug sodni postopek niti se njegov potek ni bližal.
- 51 Komisija kljub tej ugotovitvi trdi, da je morala ne glede na vsebino spornih dokumentov dostop do njih zavrniti, da bi izpolnila zahteve, ki izhajajo iz člena 871a belgijskega zakonika o sodiščih.

52 Ta člen med drugim določa:

„Stranke [...], ki so zaradi svoje udeležbe v sodnem postopku ali dostopa do dokumentov, ki so del takega sodnega postopka, izvedele za poslovno skrivnost ali domnevno poslovno skrivnost [...], ki jo je sodnik na ustrezno utemeljeno zahtevo zainteresirane stranke ali po uradni dolžnosti opredelil kot zaupno, te poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti ne smejo uporabiti ali razkriti.

Ta obveznost varovanja zaupnosti [...] velja tudi po koncu sodnega postopka.“

- 53 Povedano drugače, stranka v sodnem postopku ne sme razkriti poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti, za katero je izvedela zaradi svoje udeležbe v postopku, niti po tem, ko je postopek končan, če je sodišče odločilo, da mora taka skrivnost ostati zaupna.
- 54 Vendar se Komisija ne more sklicevati na ta člen, da bi upravičila uporabo člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 in s tem zavrnitev dostopa do zadevnih dokumentov.
- 55 Na prvem mestu je treba navesti, da je namen člena 871a belgijskega zakonika o sodiščih prenos člena 9(1) Direktive (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkrita strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL 2016, L 157, str. 1).
- 56 V uvodni izjavi 11 te direktive je navedeno, da ta ne bi smela vplivati na uporabo pravil Unije ali nacionalnih pravil, ki zahtevajo razkritje informacij, tudi poslovnih skrivnosti, javnosti ali javnim organom. Prav tako ne bi smela vplivati na uporabo pravil, ki javnim organom dovoljujejo zbiranje informacij za opravljanje njihovih nalog, ali pravil, ki tem javnim organom dovoljujejo nadaljnje razkritje ustreznih informacij javnosti. Ta pravila vključujejo zlasti pravila o razkritju poslovnih informacij s strani institucij in organov Unije ali nacionalnih javnih organov, med drugim, na podlagi Uredbe št. 1049/2001.
- 57 Iz tega izhaja, da se Komisija ne more sklicevati na določbo nacionalnega prava, s katero je bila prenesena ta direktiva, da bi se izognila obveznostim, ki jih ima na podlagi Uredbe št. 1049/2001.
- 58 Na drugem mestu je treba na eni strani opozoriti, da zadevni dokumenti, kot izhaja iz točke 39 zgoraj in kot je Komisija potrdila na obravnavi, niso dokumenti, ki bi jih Komisija imela zaradi svoje udeležbe v sodnem postopku v smislu člena 871a belgijskega zakonika o sodiščih, saj jih je imela že pred začetkom tega postopka.
- 59 Na drugi strani je treba ugotoviti, da se je Komisija v drugem izpodbijanem sklepu sklicevala na sklep nacionalnega sodišča, s katerim je to odločilo, da za nekatere dokumente, ki so bili predloženi v okviru tega postopka, še naprej velja obveznost varovanja njihove zaupnosti v skladu s členom 871a belgijskega zakonika o sodiščih.
- 60 Vendar je iz odgovorov Komisije na ukrep procesnega vodstva razvidno, da nacionalno sodišče, pri katerem je bila vložena tožba, ni sprejelo nobene odločbe na podlagi tega člena. Stranki sta namreč sami sklenili dogovor, v skladu s katerim so nekateri dokumenti, ki so bili predloženi v tem postopku, na podlagi navedenega člena ostali zaupni, pri čemer naj bi ta dogovor nadomestil sodno odločbo o tem.

- 61 V zvezi s tem je treba zlasti ugotoviti, da sta stranki v dokumentu, s katerim sta nacionalno sodišče obvestili o svojem sporazumnem dogovoru, v izreku svojih predlogov tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini) izrecno zaprosili, naj „upoštevata, da se obveznost varovanja zaupnosti, kot je navedena v [njunih] dopisih [...], v skladu s členom 871a, [odstavek] 1, [tretji] pododstavek, zakonika o sodiščih, uporablja tudi po koncu sodnega postopka“.
- 62 Nacionalno sodišče pa je v sodbi z dne 15. oktobra 2021 na eni strani zgolj „potrdilo umik tožbe tožečih strank“ in na drugi strani „potrdilo sporazum strank o stroških“, ne da bi se opredelilo glede tistega dela predlogov, v katerem sta ga stranki pozvali k „potrditvi“, da bodo nekateri dokumenti po koncu postopka ostali zaupni.
- 63 Izčasne odredbe z dne 18. junija 2021 prav tako ni razvidno, da bi sodnik odločil, da je treba nekatere dokumente, ki so bili predloženi v sodnem postopku, v skladu s členom 871a zakonika o sodiščih opredeliti kot zaupne. V tejčasni odredbi je bilo namreč navedeno le, da „sta stranki na obravnavi 26. maja 2021 in na predlog potrdili, da oznaka zaupnosti na nekaterih listinah in odlomkih njunih predlogov ne preprečuje, da bi sodišče nekatere njune odlomke povzelo v [tej] odredbi“, ne da bi bil v njej omenjen ta člen ali njegova vsebina.
- 64 V teh okoliščinah je treba šteti, da Komisija zgolj s sporazumom, sklenjenim s tretjo družbo, ne more omejiti pravice, ki jo ima vsak državljan Unije neposredno na podlagi člena 2(1) Uredbe št. 1049/2001, do dostopa do dokumentov, ki jih ima ta institucija. Če bi instituciji dovolili, da se pri zavrnitvi dostopa do dokumentov, ki jih ima, lahko sklicuje na tak sporazum, bi ji bilo s tem v tem smislu dovoljeno, da se izogne svoji obveznosti, da omogoči dostop do teh dokumentov, razen če bi njihovo razkritje ogrozilo katerega od interesov, ki jih varuje člen 4 Uredbe št. 1049/2001.
- 65 Iz zgoraj navedenega poleg tega izhaja, da sta se stranki sami dogovorili, da nekatere dokumente opredelita kot zaupne, ne da bi nacionalno sodišče posredovalo kako drugače od tega, kar je bilo navedeno zgoraj v točkah od 61 do 63, zato se Komisija ne more sklicevati na svojo obveznost lojalnega sodelovanja s pravosodnimi organi držav članic, da bi upravičila zavrnitev dostopa do teh dokumentov.
- 66 Na tretjem mestu je treba navesti, da se cilj člena 871a belgijskega zakonika o sodiščih, ki je namenjen varstvu poslovnih skrivnosti, razlikuje od cilja, ki mu sledi člen 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001, ki je namenjen zagotavljanju spoštovanja načela enakosti orožij ter načela učinkovitega izvajanja sodne oblasti in integritete sodnega postopka. Zato zgolj z dejstvom, da sporni dokumenti vsebujejo poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti, nikakor ni mogoče pojasniti, kako bi lahko dostop do teh dokumentov konkretno in dejansko še naprej ogrožal sodni postopek, ki je bil ob sprejetju drugega izpodbijanega sklepa končan.
- 67 Čeprav torej ni izključeno, da bi bil dokument, ki vsebuje poslovno skrivnost, lahko zajet z eno ali drugo izjemo iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001, kakršna je izjema, ki se nanaša na varstvo poslovnih interesov, kar mora zadevna institucija preveriti glede na vsebino zadevnega dokumenta, zgolj dejstvo, da je bila taka poslovna skrivnost razkrita v okviru sodnega postopka, ki je zdaj končan, in da sta stranki v postopku to poslovno skrivnost opredelili kot zaupno v smislu člena 871a belgijskega zakonika o sodiščih, ne zadostuje za utemeljitev uporabe izjeme iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 za zadevne dokumente.
- 68 Glede na vse navedeno je treba prvemu tožbenemu razlogu ugoditi.

[...]

Tretji tožbeni razlog: neuporaba člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001

[...]

- 104 Ker je treba prvemu tožbenemu razlogu ugoditi in ker se Komisija v drugem izpodbijanem sklepu ni sklicevala na nobeno drugo izjemo, da bi utemeljila zavrnitev dostopa do dokumentov št. 1.2, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, od 9.1 do 9.5 in 10 ter dela dokumenta št. 11, je treba navedeni sklep v delu, v katerem je bil tožeči stranki zavrnen dostop do teh dokumentov, razglasiti za ničen.
- 105 Natančneje, v zvezi z dokumentom št. 1.2, ki je priloga k ponudbi, ki jo je predložila družba AstraZeneca (dokument št. 1), je treba navesti, da je Komisija v drugem izpodbijanem sklepu, kot je razvidno iz točke 97 zgoraj, sicer navedla, da za ponudbo in za njene priloge velja splošna domneva zaupnosti, v skladu s katero bi njihovo razkritje ogrozilo varstvo poslovnih interesov družbe AstraZeneca. Vendar je Komisija v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča na obravnavi pojasnila, da se glede dokumenta št. 1.2, ki je bil zajet izključno z izjemo, ki se nanaša na varstvo sodnih postopkov, ni nameravala sklicevati na izjemo, ki se nanaša na varstvo poslovnih interesov.
- 106 Del te tožbe, ki je uperjen zoper drugi izpodbijani sklep, ker je bil z njim zavrnen dostop do dokumentov št. 1, 1.1, 4, od 6.1 do 6.6 in 12 ter do podatkov iz dokumenta št. 11, ki so zajeti z izjemo, ki se nanaša na zasebnost in integriteto posameznika, pa je treba zavrniti.

[...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. Postopek v zvezi s tožbenimi predlogi za razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2021) 5327 final z dne 13. julija 2021 o zavrnitvi potrdilne prošnje za dostop do nekaterih dokumentov se ustavi.
2. Sklep Komisije C(2022) 870 final z dne 7. februarja 2022 se razglasi za ničen v delu, v katerem je bil Hansu-Wilhelmu Saureju zavrnen dostop do teh dokumentov:
 - priloge k ponudbi, ki jo je predložila družba AstraZeneca (dokument št. 1.2);
 - dokumenta z dne 12. junija 2020, ki je bil izmenjan med družbo AstraZeneca in vladami več držav članic za pogajanja in sklenitev pogodbe o financiranju (dokument št. 2);
 - osnutka pogodbe o financiranju, ki ga je družba AstraZeneca 24. junija 2020 poslala vladam več držav članic (dokument št. 3);
 - dokumenta z dne 20. novembra 2020 o plačilu drugega obroka, določenega z vnaprejšnjim dogovorom o nabavi, sklenjenim z družbo AstraZeneca (dokument št. 5);

- predstavitev, ki jih je družba AstraZeneca uporabila na sejah usmerjevalnega odbora 4. decembra 2020, 22. januarja, 1., 11., 19. in 23. februarja ter 11. marca 2021 (dokument št. 6);
- predstavitve, ki jo je družba AstraZeneca uporabila na seji 7. decembra 2020 (dokument št. 7);
- predstavitve, ki jo je družba AstraZeneca uporabila na seji 19. januarja 2021 (dokument št. 8);
- dokumenta v zvezi z datumi dobave cepiv (dokument št. 9), skupaj s petimi prilogami (dokumenti št. od 9.1 do 9.5);
- predstavitve, ki jo je družba AstraZeneca uporabila na seji usmerjevalnega odbora 25. januarja 2021 (dokument št. 10);
- dela elektronskih sporočil, ki sta si jih Komisija in družba AstraZeneca izmenjali 27. julija 2020 (dokument št. 11).

3. V preostalem se tožba zavrne.

4. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

Svenningsen

Mac Eochaidh

Laitenberger

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 12. oktobra 2022.

Podpisi